

Det er en almindelig forudsætning for budgetteringen, at en given opgave skal søges løst med lavest mulige omkostninger, uden at hensynet til opgavernes ansvarlige løsning tilsidesættes.

Et gennemgående træk ved 1980'ernes omfattende budgetreformer og initiativer til forbedring af økonomistyringen har været, at der i videst mulig omfang er søgt gennemført en decentralisering med "indbygget" tilskyndelse til hensigtsmæssig og omkostningsbevidst økonomisk adfærd - frem for traditionelle metoder som detaljerede forskrifter, forhåndsgodkendelser mv.

Eksempler herpå er rammebevillinger, opsparingsordning, overgang til budgettering i finansårets forventede prisniveau, ophævelse af den detaljerede stillingskontrol, resultatorienteret økonomistyring af statsvirksomhederne og effektiviseret likviditetsstyring.

Effektiviseringen af likviditetsstyringen sker gennem initiativer på tre fronter. Det drejer sig om *udbud af formidling* af de statslige betalinger, *ændring af betalingssterminerne og betalingsteknik* for statslig løn og lovbundne statslige overførsler og indførelse af *selvstændig likviditet* i statsinstitutionerne.

I løbet af 1992 og 1993 skal betalinger fra borger til stat og fra stat til borger bringes i *udbud*, jf. cirkulæret om udlicitering. Herved sikres den markedsmæssige konkurrence inden for området - og derved også de bedste betingelser for staten.

Målet er at sikre en så billig betalingsformidling som muligt under hensyntagen til, at der opnås en tilfredsstillende service i forbindelse med afviklingen af betalingerne, og at det sikkerhedsmæssige aspekt er i orden.

Betalinger af statslig løn og af lovbundne statslige overførsler omlægges samtidig, så unødvendige mellemlid undgås og betalingerne sker så sent ved måneds-skiftet som muligt. Herved minimeres det statslige rente- og likviditetstab. Dette er muligt som følge af de seneste års teknologiske landvindinger inden for betalingsformidling, hvilket har betydet, at stort set alle statens udbetalinger kan ske direkte fra konto til konto. Samtidig har det betydning, at de store enkeltstående betalinger til f.eks. kommuner og boligselskaber kan administreres direkte af Danmarks Nationalbank.

I 1992 er 37 hovedkonti omfattet af ordningen af ordningen vedrørende *selvstændig likviditet*. De 37 hovedkonti er primært statsvirksomheder og andre institutioner, som har store ind- og udbetalinger. Institutionernes ind- og udbetalinger dækker knap 20 pct. af statens udgiftsbudget.

Målet er, at institutionerne skal rykke deres betalinger tidsmæssigt, så indbetalingerne kommer så tidligt som muligt, mens udbetalinger sker så sent så muligt. Herved opnås en rentebesparelse, som deles ligeligt mellem institutionen og statskassen.